

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37.337/2013/10.szám

A Kúria a dr. Tordai Terézia ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kecskés Krisztián ügyvéd által képviselt Megyei Kormányhivatal Földhivatala alperes ellen tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet elutasító határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. január 10. napján kelt 8.K.26.051/2012/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.26.051/2012/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a Ferihegy Mezőgazdasági Termelőszövetkezettel Vecsésen 1992. december 18-án részarány szerződést kötött. Az okiraton csak egy olvashatatlan aláírás szerepel a „tulajdonos” megjelölés fölött, az okiratról hiányzik a jogi személy szabályszerű aláírása és két tanú aláírása, a tanúk lakóhelyének feltüntetése, a szerződés tárgyának megjelölése. Az iraton utólagos rávezetéssel „hrsz.” szerepel, de településnév nem került megjelölésre.

A részarány szerződést 1993. január 22-én 31022/1993. számon iktatta a Monori Körzeti Földhivatal. A szerződéssel együtt benyújtásra kerülő kérelem nem tartalmazta a kérelem tárgyát és a kérelmező aláírását.

A felperes tulajdonjog bejegyzése iránti kérelméről a Pest Megyei Kormányhivatal Földhivatala Monori Körzeti Földhivatal megismételt eljárásban a 2011. február 2-án kelt 42543/2010.(31022/1993.01.22.) számú határozatával döntött és azt elutasította, az eljárásra alkalmazandó, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1972. évi 31. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Iny.tvr.) 17.§ (1) bekezdésére, a 27/1972.(XII.31.) MÉM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 76.§ (1) bekezdés c), d), f) pontjára, (2) bekezdés b) és d) pontjára utalással. Kifejtette, hogy

az okiratnak olyan alaki, tartalmi hiányossága van, amely miatt az nyilvánvalóan érvénytelen, emiatt nem jegyezhető be a változás az ingatlan-nyilvántartásba.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2011. szeptember 2-án kelt 30.640/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyet az elsőfokú bíróság nem talált megalapozottnak, ezért azt ítéletével elutasította. Kifejtette, hogy az alperes helytállóan állapította meg az 1992. december 18-án kötött részarány szerződésről, hogy az a Vhr. 76.§ (1) bekezdés c), d), f) pontjában, (2) bekezdés b) és d) pontjában foglalt feltételeknek nem felel meg, amely miatt a nyilvánvalóan érvénytelen okiraton alapuló kérelmet az Iny.tvr. 17.§ (1) bekezdése értelmében a körzeti földhivatal jogszerűen utasította el. Az Iny.tvr. 17.§ (2) bekezdése alapján hiánypótlásnak nem volt helye a Vhr. 88.§ (1) bekezdésére is figyelemmel. A tulajdonjog bejegyzési kérelem a rangsor elvének megfelelően az iktatószámok sorrendjében került elintézésre. A felperes tulajdonjog bejegyzés iránti kérelme elbírálásánál a kérelmet követően érkezett, további iktatószámon szereplő kérelmeket nem lehetett figyelembe venni, azokat a rangsoruk sorában később kell elintézni, így azok tartalma nem volt figyelembe vehető.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte annak egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mert a kereset csak négy ingatlant érintett, míg az ítélet ennél többet sorolt fel, így olyan ingatlanokkal is foglalkozott, amelyek nem voltak a kereset tárgyai. Hangsúlyozta, hogy a részarány kiadására az 1993. évi II. törvény hatályba lépése előtt került sor, az ingatlanokat a birtokba adásuktól használja. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban a hatóság a jogerős ítéletben azaz a Pest Megyei Bíróság 8.K.26.052/2005/13. számú ítéletében foglalt útmutatásnak nem tett eleget, nem vizsgálta, hogy az 1993. évi II. törvény és az 1992. évi II. törvény rendelkezései lehetővé tették-e a kérelem benyújtásakor az erdő művelési ágú ingatlan önkormányzat részére történő tulajdonba adását. A felperes szerint a jogerős ítélet megsértette az Iny.tvr. és a Vhr. közelebbről meg nem jelölt rendelkezéseit, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109.§ közelebbről meg nem jelölt bekezdését, az 1993. évi II. törvény földkiadásra vonatkozó, közelebbről meg nem jelölt rendelkezéseit, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 227-230.§-ában írt, a határozatok jogereje tárgyú - de közelebbről meg nem jelölt - rendelkezéseit.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálhatja felül. A felperes a felülvizsgálati kérelmében konkrét jogszabálysértésként a Ket. 109.§-ának, a Pp. 227-230.§-ainak megsértésére hivatkozott, továbbá a felülvizsgálati kérelem tartalma szerint hivatkozott a Pp. 215.§-ának megsértésére. Egyéb jogsértés nem volt jogszabályhellyel azonosítható, a Kúria ezért csak ebben a körben vizsgálta felül a jogerős ítéletet és ennek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a rangsor elvéből következően ennek az eljárásnak a tárgya az volt, hogy a felperes által 1992. december 18-án kötött részarány szerződés alapján - amelyet a felperes 1993. január 22-én nyújtott be a Monori Körzeti Földhivatalhoz és az a kérelmet

31022/1993. számon iktatta -, a felperes tulajdonjoga bejegyezhető volt-e. Ennek kapcsán a Vhr. 95.§ (1) bekezdésében előírt rangsor elvéből következően csak azt kellett vizsgálni, hogy ezen a ranghelyen iktatott kérelem alapján a tulajdonjog bejegyzése teljesíthető volt-e. Egyéb, később érkezett és iktatott kérelmek nem voltak figyelembe vehetők, a Vhr. 95.§ (1) bekezdése ezek értékelését kizárja.

Ennek kapcsán a benyújtott részarány szerződés tartalmi és alaki kellékeit vizsgálva megállapítható, hogy a Vhr. 76.§ (1) bekezdés c), d) és f) pontjához a (2) bekezdés b) és d) pontjában foglalt feltételek nem teljesültek, emiatt az Iny.tvr. 17.§ (1) bekezdése alapján az okirat tartalmi, alaki hiányossága miatt a nyilvánvaló érvénytelenség fennállt, így a tulajdonjog bejegyzés iránti kérelem nem volt teljesíthető. Az okirat hiányosságai később érkezett későbbi ranghelyen iktatott esetleges pótlásokkal sem volt orvosolható, a későbbi ranghelyen iktatott kérelmek csak a ranghely sorában az iktatás sorrendjében vehetők figyelembe és intézhetők el a Vhr. 95.§ (1) bekezdése értelmében.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy az okiratnak olyan hiányossága volt, amely a Vhr. 88.§ (1) bekezdése szerint a hiánypótlást kizárta, ugyanakkor a Ket. 109.§ (3) bekezdése alapján csak az ügy tárgyához kapcsolódó határozat volt felülvizsgálható, az azt követően vagy más tárgyban hozott végzések, határozatok nem voltak figyelembe vehetők, sem felülvizsgálhatók.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen nem terjeszkedett túl, a Pp. 215.§ (1) bekezdését nem sértette meg, amikor a részarány szerződésen utólag feltüntetett hrsz.-okat a tényállás körében rögzítette. A felperes álláspontjával egyezően ennek az eljárásnak nem az volt a tárgya, hogy az út megjelölésű ingatlanok a rangsor figyelmen kívül hagyásával az önkormányzat tulajdonába adhatók-e, mert ennek az eljárásnak csak az volt a tárgya, hogy a felperes tulajdonjog bejegyzési kérelme, amelyet 1993. január 22-én iktattak, teljesíthető volt-e, a felperes tulajdonjoga bejegyezhető volt-e a kérelem elbírálása során.

Az előzményi iratokból megállapíthatóan a hatóság a jogerős ítélet új eljárásra adott útmutatását sem sértette meg. A megismételt eljárásban hozott határozat megsemmisítésre került és az azt követően lefolytatott újabb eljárásban a földhivatal a rangsor elvének megfelelően járt el az Iny.tvr. 19.§ (1) bekezdésének megfelelően. A rangsorban későbbi helyen érkezett és iktatott önkormányzati tulajdonjog bejegyzési kérelem teljesíthetősége nem volt és nem lehetett tárgya a jelen eljárásnak. Az előzményi eljárásban hozott ítélet jogerejére vonatkozó Pp.-beli szabályok megsértésre nem kerültek.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben vizsgálható jogszabályokat nem sértette meg, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, továbbá a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán részben le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére. A felperes a felülvizsgálati kérelmén harmincezer forint felülvizsgálati illetéket lerótt, azonban a felülvizsgálati illeték mértéke az 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése értelmében hetvenezer forint, ezért a felperes a még hiányzó negyvenezer forint felülvizsgálati illeték viselésére köteles.

Budapest, 2014. december 4.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. bíró**

Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth

a kiadmány hiteléül:

tisztviselő